Je maintiendrai.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. ZATURDAG den 1sten MEI, 1824. N. 18

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM LEE.

Fiscaal's Kantoor, den 30sten April 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Uit Frankryk.—Er zyn Parysche nieuwspapieren te Boston ontvangen, loopende tot den 22sten laatstleden, waaruit blykt dat er private brieven uit Madrid ontvangen zyn tot den 12den, meldende dat er geen twyfel bestond, dat de amnestie thans geteekend is, maar dat het gouvernement derzelver afkondiging uitstelt, tot dat er Fransche troepen in zekere plaatsen verdeeld worden, waar er eenige sensatie mogt veroorzaken. Het volgende geeft men op als der zelver inhoud.

Alle Spanjaarden wie zy ook zyn mogen worden vry gesproken, van eenige vervolgingen voor eenige staatkundige gevoelens, geopenbaard tusschen den 7den Maart 1820 en 1ste Oct. 1823, uitgezonderd de volgende klassen, te weten: zy die de standaard van revolutie opgerigt hebben op het eiland Leon, in Las Cabezas, in Cadix en in Corunna; de bevelhebbers, officieren en anderen die te Madrid den koning gedwongen hebben om de konstitutie te teekenen; de graaf Abisbal en zynen broeder Don Alexander, om dat zy dezelve in Ocagna hebben laten afkondigen; de moordenaars van den priester Vineusa en hunne aanhitsers; de daders van eenen zelf den moord te Grenada; de leden der Kortes welke gestemd hebben om den koning en het gouvernement van Seville naar Cadix te verplaatsen en een regentschap te benoemen, uitgezonderd twee leden, die diensten bewezen hebben te Cadix, en mede gewerkt hebben ter herstelling van den koning; en eindelyk, alle Spanjaarden, die naar vreemde landen gevlugt zyn, en daar geschreven hebben of naderhand zullen schryven tegen het altaar of den troon. De personen welke in deze uitzonderingen begrepen zyn, zullen ook geen voordeel trekken der bepalingen gemaakt ten hunne gunste in de kapitulatien met de Fransche generaals. Ballesteros zal daarom ook onder de uitzonderingen begrepen worden. Alle personen welke uithoofde van staatkundige gevoelens in hechtenis zyn en niet in de uitzonderingen begrepen worden, zullen op vrye voeten moeten gesteld en zoo hunne goederen gesequesteerd zyn, terug gegeven worden.

Dit, in plaats van eene amnestie te zyn, is eene der meest tyranische akten die men zou kunnen bedenken. Het verbant volkomen allen, die deel genomen hebben in de daarstelling der konstitutie, en verwyst naar de galg, den besten en deugzaamsten man in het land; maar wy hebben niets minder verwacht van een gouvernement gevestigd op dweepzucht, en hetwelke de onderdanen beschouwt als last dieren, welker pligten zyn, om blinde gehoorzaamheid aan het altaar en den troon te bewyzen.—*Evening Post for the Country*, 16*den Maart.*

Uit Frankryk.—Gisteren kwam het schip Elisabeth, van Havre aan, en bragt Parysche nieuwspapieren tot den 26sten ll. welke, echter, niet veel belangryks behelzen. De zaken van

SPANJE

Vertoonen dezelfde donkere en onzekere vooruitzigten. Overal oefenen de monnikken uit, met eene hooge hand, dat gezag, hetwelke zy verkregen hebben by de herstelling van willekeurige magt, en zoodanig was de onrustige toestand van vele der provintien, ingevolge dezer verdrukking dat het gedeelte Fransche troepen, welke uit het schiereiland geweken was, bevel ontvangen hebben om terug te keren. Catalonia, Estremadura en de omstreken van Barcelona, zyn byzonderlyk opgenoemd, als de plaatsen, alwaar men blyken van wederstand gegeven heeft. Het kommerciele besluit, door Ferdinand uitgegeven, betrekkelyk Zuid Amerika, schynt oorspronkelyk te zyn, uit een begeerte van dien monarch om voortekomen alle vyandelykheden tusschen Spaansche vaartuigen en die van de [illegible] geboden welke met die provintien handel dryven. Het zoo dikwyls beloofde besluit van amnestie is nog niet te voorschyn gekomen.

FRANKRYK.

Men berigtte te Bordeaux, dat de hertog van San Carlos, Spaansche ambassadeur te Parys, op het punt stond om naar Londen te vertrekken met eene geheime zending, en dat M. Paez de la Cadena, welke benoemd is tot Spaansche minister voor Engeland, zich niet terstond naar zynen post zou begeven. De Journal du Commerce maakt veel gewag over de aanspraak van den Heer Webster over de zaak der Grieken als aanmerkingswaardig wegens derzelver nadruk en welsprekendheid. Eenige uittreksels zyn hier gegeven; als mede de motie in kongres betrekkelyk het bezoek in dit land door den marquis La Fayette. Eene mummie, waarschynelyk die van eene princes uit de stam van Pharao en 3700 jaren oud, vergezeld van eene gebalsemde kat, ter betekenis van hoogen rang van de overledene, is te Parys ontvangen geworden.

DE GRIEKEN

zyn, zoo als men zegt, overal voorspoedig; en de Turken zyn in wanhoop over het onlangs geleden verlies van hunne vloot. welke uitgezonden was om Smirna te ondersteunen, waarvan 5 fregatten en 6 brikken gestrand zyn. De landing der Grieken op het eiland Mitylene is ten vollen geslaagd. Op het hooren dat zy Patras zullen attakeren, retireerde het Turksche garnisoen, hetwelk op die plaats was, terstond op Lepanto. Te Scio was het de Grieken geslaagd 4000 man te landen en de Turken waren verpligt zich in het kasteel op te sluiten, alwaar zy belegerd waren, terwyl hen alle hulp afgesneden was door een Grieksch eskader, hetwelke in de kanaal kruistte. Men zegt dat lord Strangford onlangs orders ontvangen had, om zyne bemiddeling voorttezetten, tusschen Rusland en de Porte, ook dat de Grieken van hun voornemens tegen Smirna afgezien hebben.—*N. Y. Evening Post*, 20*sten Maart.*

Mexiko.—Met de aankomst van een vaartuig in deze haven van Alvarado, zyn er brieven en nieuwspapieren ontvangen van Mexiko tot den 27sten Jan. en te Philadelphia zyn er tydingen uit die hoofdstad tot den 5den Feb. Het is ongelukkig dat die republiek niet in zeer rustige omstandigheden is. De officieren en soldaten van het garnisoen aldaar hebben eenen anderen aanslag gemaakt om eene revolutie te doen; en schoon zy in dien tyd ten onder gebragt zyn, is het niet zeker, naar alle waarschynelykheid, dat, die rust, welke aldaar heerschtte, van langen duur zal zyn. Op den 23 Jan. heeft het gouvernement, de dreigende tyding van het garnisoen ontvangen, waarop dadelyk eene extraordinaire zitting van het kongres plaats had. Een brief van den minister van oorlog werd voorgelezen, welke behelst, dat de brigadier Lobato zich in zyne kwartieren opgesloten had, met het 5de regiment infanterie, en dat generaal Santa Anna zich met hem vereenigd had. Hun voornemen was, om zich met de Europeanen afteescheiden, van het tegenwoordige gouvernement. Men stelde voor, om Lobato terstond te arresteren, men ondervond echter dat het gouvernement te zwak was om het uittevoeren. Gedurende deze woordenwisseling verscheen generaal Santa Anna vóór de deur, en verzoekt binnen gelaten te worden, hetgene na eenige woordentwisting aan hem toegestaan wordt. Hy ontkende volstrekt geene konnectie te hebben met de zamenzweerders, erkende het gezag van het kongres en zoekt verschooning voor Lobato te erlangen. Toen Santa Anna weggegaan was, ontving men eenen brief van Lobato, waarin hy protesteert tegen de onderwerping welke door hem was voorgeslagen. Daarop ondernam het gouvernement Lobato te arresteren, die de wyk in het land nam, en gewapend bleef. In dezen toestand der zaken verzochten de Engelschen om hunne paspoorten. Gedurende verscheidene dagen bleven de zamenzweerders by het kongres aanhouden en zelfs dreigden de stad uitteplunderen, zoo men hun geen geld gave. Het kongres was een maal op het punt, om verplaatst te worden, naar de stad Guadaloupe, miskennende alle akten welke in deszelfs naam mogten uitgegeven worden, wilde eene permanente deputatie benoemen en bekleedde Bravo of in deszelfs plaats Guerrero met het opperbevelhebberschap in geval van nood. Men ontving naderhand eene onderwerping van Lobato; en op den morgen van den 24sten kondigde de president aan, dat de rust hersteld was. Men bevond echter, weinige uren naderhand dat Lobato geen voornemen had zich overtegeven; en de hooge uitvoerende magt werd provisioneel benoemd, met Michelena voor president en Dominguez voor secretaris, en begaven zich naar het nationale paleis, proklamatien en besluiten werden van wege hen afgekondigd. Het kongres liet echter eenigen moed blyken, en verklaarde dat wanneer de insurgenten zich binnen de twee uren tyds niet overgaven, zy dan vogel vry zullen verklaard, en als vyanden van het land zullen beschouwd worden. Zy gaven zich over en behielden denzelfden rang als dien welke zy te voren bekleed hebben. Het blykt echter uit eenen brief bekend gemaakt te Philadelphia, dat een kolonel, (wiens naam gesuprimeerd wordt, die, onder orders van den gewezenen keizer, een konvooi van $500.000 genomen heeft) geweigerd had zich overtegeven. Men was den ganschen dag in vrees maar in den nacht werd den kolonel met 21 anderen in hechtenis genomen. Hy werd veroordeeld om dood geschoten te worden, maar het gouvernement uit gebrek aan nadruk, heeft gehoor verleend aan verzoekschriften welke zyn ingezonden, en hem slechts met bannissement gestraft.

Het blykt, dat deze aanslagen gedaan zyn, by afwezendheid van generaal G welke naar eene naburige provincie vertrokken was, om eene andere insurrectie te dempen. Men schryft de mislukking van Lobato geheel toe aan gebrek aan geld. Al de troepen welke in de stad waren, vereenigden zich met hem, echter niet uit dwang maar op hoop van plundering. De sol daat noch de officier, hadden verstand genoeg om te weten, wat hun belang of dat van hun land uitmaakt; maar (meldt de schryver van den laatsten brief) wy hebben weinig voor hen te vreezen, want zy zyn wezenlyk, zeer weinigen uitgezonderd eene zeer verachtelyke klasse van menschen. Wat betreft, eer, braafheid en het welzyn van het land, die zyn zoo vele raadsels voor hen; en schoon er onder hen eenige welgezinde mannen gevonden worden, zoo is het getal van die welke hunne bevordering zoeken zoo groot, dat deze welgezinde niets kunnen baten.

Twee ministers spreken, om hun ontslag te nemen; daar is groot gebrek aan geld en noch algemeener gebrek aan vertrouwen. Wat geld aanbetreft, zou men daarin kunnen voorzien, zoo het gouvernement slechts genoegzame securiteiten wilde geven. Er liep een gerucht van eene geforceerde leening van $100.000.— Het gouvernement toont weinige geneigdheid om troepen tot konvooi te geven, en zelfs wanneer het zulks toestaat, dan heeft men dikwyls meer van de konvooi te vreezen, dan voor de roovers. Don Joseph Staboli is ter dood veroordeeld, voor gepleegd verraad, en naderhand vrygelaten.—*N. Y Spectator*, 16*den Maart.*

Havana—Er zyn brieven te Baltimore uit Havana ontvangen, loopende tot den 20sten dezer. Uit dezelve ontwaart men, dat die plaats volkomen gezond is, en rustig onder het strenge gouvernement van den koning. Men hoort van geene zeerooveryen omtrent Cuba, hetgene men toeschryft aan de tegenwoordigheid van onze kruizers. De markten te Havana schynen zeer slecht te zyn, en men verwachtte, dat er eene nieuwe geregtigheid op meel van omtrent een en halve patienje per vat zoude ingevoerd worden.—*Evening Post for the Country.* 16*den Maart.*

St. Domingo—Er zyn berigten te Welmington (N. C) ontvangen, met een vaartuig komende uit Guadeloupe, dat er een aantal Fransche oorlog schepen rond om dat eiland kruiste, en men dacht in het algemeen aldaar, dat zy tegen Hayti zullen vertrekken, zoodra zy vereenigd zyn met het eskader uit Frankryk.—*Evening Post for the Country*, 16*den Maart.*

Hayti.—Er zyn brieven en nieuwspapieren van Porto Prince te Philadelphia ontvangen, loopende tot den 28sten February, welke melden, dat Frankryk de onafhankelykheid der Haytianen erkend heeft, en dat er iemand vertrokken was, met de aangenomene voorwaarden van Frankryk en derzelver gewezene kolonien.— Deze erkenning (zegt le Propagateur Haytien) van onze onafhankelykheid, zoude eene vergunning zyn welke ons ten eerste in den rang zou stellen der souvereine natien der aarde. Dat Frankryk voor die gunst zich zoekt te bevoordeelen, dit moeten wy verwachten. Het blyft nu te zien, of hare voorwaarden, bestaanbaar zyn, met onze belangen, eer en toekomstige veiligheid.—*Evening Post for the Country*, 16*den Maart.*

Den 29sten April 1824.

MET hoogere toestemming, maakt de ondergeteekende aan het Geëerde Publiek bekend, dat hy onderwys zal geven aan jonge lieden welke voornemen zyn zich op de studien der Godgeleerdheid, in de Regten of Medicynen in de Nederlanden toe te leggen, in de Grieksche en Latynsche Talen, de Algemeene en Wereld Geschiedenis, de Aardrykskunde en Mathesis, benevens in de Hoogduitsche Taal. Tot dat einde gelieve men zich te vervoegen binnen het Fort Amsterdam by

HOHENFELS.

HUWELYKS BEKENDMAKING.

GETROUWD op verleden Woensdag, RICHARD AUGUST LLOYD en ANNA BOTHHENDRIKSEN. Zy verzoeken mits dezen, alle hunne Naastbestaanden, Vrienden en Bekenden van deze bekendmaking kennis te nemen en bevelen zich aan in hunne geëerde vriendschap

Curaçao den 30sten April 1824.

HUWELYKS BEKENDMAKING.

HEDEN zyn de geboden aangeteekend van GEORGE HENRIQUES EN MARIA HENDRINA LAURENT Zy verzoeken mitdeze aan alle hunne Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden hiervan kennis te nemen, en maken hun allen bekend dat zy voornemen zyn op den 12den der aanstaande maand hun Huwelyk te laten voltrekken ; en bevelen zich aan in hunne geëerde vriendschap.

Curaçao den 30sten April 1824.

ANNONCE DE MARIAGE.

AUJOURD'HUI les bans sont annotés de GEORGE HENRIQUES ET MARIA HENDRINA LAURENT. Ils supplient par cette ci, a tous leur Parents, Amis et Connaissances, de prendre note de cette annonce, ils leur donnent à connaitre en meme temps, qui' ils proposent de faire consonmer leur mariage le 12 de Mai, et ils se recommendent dans la continuation de leur amitié honorée.

Curaçao 30 Avril 1824.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—APRIL

24	brik	Anna Elizabeth, Hamilton,	New York
27.	bark	Appolon, Marquez,	Porto Rico
——		Wilhelmina, Trappenberg,	P. Cabello
28.	brik	Rosette, Lutters,	Amsterdam
29.	golet	Mary Jane, Van Loyck,	Aruba
	lantje	Cosmopolite, Boom,	Puerto Cabello

UITGEKLAARD—APRIL.

24	golet	Anna Catharina, La Roche,	P. Cabello
	brik	Interprice, Stickoy,	Coro
	bark	Emma, Martin,	St. Thomas
27.	——	Helena, Martis,	dito
	——	Groot Kwartier, Boniface,	Coro
29	brik	Morning Star, Waring,	New York
	schip	Jerome Maximilien, Marre,	N. York
30.	golet	Maria Catharina, Danies,	Rio-de-la Hacha
	——	Dorothea, Alle,	Bonaire
	——	Amable Lucia, Diedenhoven,	Coro
	lantje	Cosmopolite, Boom,	Puerto Cabello
	golet	Trial, Cox,	St Thomas

Op Vrydag laatstleden is alhier binnen gekomen, de Nederlandsche brik Anna Elizabeth, kapitein Hamilton, met 24 dagen reis uit New York. By deze gelegenheid hebben wy van onze korrespondenten onze geregelde reeks Nieuw Yorksche nieuwspapieren ontvangen.—Dezelve loopen tot den 30sten van laatstledene maand. Wy hebben uit dezelve zoodanige nieuws artikelen getrokken welke wy oordeelden, onze lezers aandacht waardig te zyn.

Op Woensdag is tevens alhier binnen gekomen, de Nederlandsche brik Rosette, kapitein J. C. Lutters; dezelve is op den 16den January d. j. vertrokken uit Texel, en is verpligt geweest door zwaar weder op den 23sten daaropvolgende Portsmouth binnen te loopen, van waar zy op den 14sten February vertrokken is.

Eenigen tyd geleden vermelden de Colombiaansche Couranten met den grootsten ophef den aankomst van Bolivar te Lima met vele duizend man oudgediende troepen welke zich gevoegd hadden by die der Peruviaansche en Chiliaansche, zoo dat men dacht dat het lot van Peru weldra beslist moest wezen ; terwyl men nu de gansche verdryving der koningsgezinden te gemoet ziet melden de Colombiaansche Couranten geen woord meer van de zaken van dit land; eindelyk zeggen zy dat hun generaal Santa Cruz die in het zuiden ageerde met eenig verlies terug getrokken is, om zich met eene andere kolonne te vereenigen ; thans blykt het dat de Colombianen hun verlies verzacht hebben ; wyl brieven uit Valparaiso melden dat Santa Cruz geheel verslagen is, hebbende van 5000 man slechts 1200 overgehouden ; dit berigt is echter niet officieel en zal waarschynelyk overdreven zyn ; doch het waarschynelykste van dit alles is : dat terwyl Bolivar en Riva Aguero met elkander oneens waren, zoo dat beide zich bevlytigden om President Verlosser te worden, de Spanjaarden hiervan gebruik gemaakt hebben en Santa Cruz eene nederlaag hebben toegebragt. Ook zien wy in de Amerikaansche Couranten dat er den 12den February ll een Fransch fregat van Lima te Panama is aangekomen, welke berigtte dat Bolivar met 15.000 man tegen den vyand was opgetrokken ; doch er werd geen woord gemeld of Riva Aguero thans gevangen is en of Bolivar geheel alleen prezident verlosser is; met verlangen zien wy dus de eerstkomende Caracas Couranten te gemoet om de bevestiging hiervan te vernemen. Wanneer men berigten slechts van eene kant ontvangt behoort men ze echter met behoedzaamheid te beoordeelen ; want de ondervinding leert hoe elk der partyen zyne verliezen verkleint en die der andere vergroot ; ten getuige hiervan waren de Fransche bulletins, in de oorlogen tegen de Oostenrykers, Pruissen, Spanjaarden, enz. het verlies van den vyand bedroeg gewonelyk tien duizend, twintig duizend man enz. terwyl de Franschen slechts een 10 à 12 dooden en gekwetsten hadden ; en als men alle de dooden der vyanden gedurende den veldtogt optelde uit de verschillende bulletins der Fransche armée, dan beliep dit getal hooger dan de gansche volkrykheid van zulk een land was.

Er zyn te Londen brieven ontvangen van de Kaap de Goede Hoop, by het genoodschap opgerigt ter ondersteuning der arme kolonisten, welke zich sedert weinige jaren daar neer gezet hebben; volgens deze brieven bevinden zich genoemde uitgewekenen in den aller erbarmelyksten toestand ; alle soorten van rampen hebben hen tegelyk getroffen ; eene langdurige droogte heeft den koorn oogst geheel doen mislukken ; het overschot van het gewas en de veld vruchten zyn door heirlegers van springhanen vernield ; het roofgedierte heeft het grootst gedeelte van het vee verslonden, dat de schaarschheid van voedsel gespaard had ; en het gebrek aan kontanten in Grahemstown (zoo heet de nieuwe kolonie) was zoo groot dat geene der kolonisten zich de behoorlyke kleeren kon verschaffen, en dus ook deze zoo noodzakelyke benoodigheid missen moest. Het is waarlyk als of men de tydingen hoort die eens gebragt werden door de boden aan den ongelukkigen lyder der oudheid Job; er behoort nu maar eene aanstekende ziekte by te komen om alle menschelyke rampen te voltooyen

Zuid Afrika heeft een gemis dat ten allen tyde een hinderpaal zal zyn voor den aanwas en voorspoed harer bevolking ; namelyk : er zyn geene rivieren langs welke men de produkten van het land naar zeehavens kan vervoeren ; en daarentegen de Europesche fabriek goederen verruilen ; alles moet per as vervoerd worden, en dat door wildernissen van verbazende uitgestrektheid heen, hetgene de grootste hinderpaal tegen den handel is. Ook zyn geene havens of veilige reeën op deze kusten, dat ook een aanmerkelyk gemis is voor een land ; Noord Amerika daarentegen heeft deze voordeelen in een hoogen graad ; talryke en groote rivieren strekken zich uit tot in de verste binnenlanden ; en zyn de oorzaken dat de bevolking, bloei en rykdom daar met reuzen schreden toenemen.

VERDERE UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

De marquis van Landsdowne heeft een prachtig onthaal gegeven aan generaal Mina.

Een brief uit Gibraltar, gedagteekend 5den Feb. meldt, dat de Algerynen eene vloot op zee tegen de Spanjaarden en 5 vaartuigen genomen hebben, waarvan 3 van Galicia kwamen bestemd naar Catalonia.

De Portugesche konsol te Hamborg, heeft officiele kennis gegeven, dat geene geldbeleenings kontrakten aangegaan met het tegenwoordige gouvernement van Rio Janeiro zouden erkend worden. Verders maakt hy bekend dat Pernambucco hout, stof goud, en kostbare steenen uit Brazilien, artikelen zyn, uitsluitelyk aan de kroon van Portugal behoorden, welke ten allen tyde door zyne majesteit zoo kunnen terug geeischt worden, wanneer dezelve niet verkocht zyn by order en voor rekening van zyn gouvernement voor welke redenen alle beleenings kontrakten als onwettiglyk moeten beschouwd worden, welke deze artikelen tot securiteiten geven, aangezien als eigendommen van de kroon, dezelve uitsluitelyk aan zyne aller geloovige majesteit toebehooren. De Kourier merkt aan, dat de waarde van dit protest in zoo verre dat gouvernement betreft, wiens toekomstige financiele verrigtingen, daardoor zoude gestremd worden, omtrent hetzelfde is als het besluit van Ferdinand, bevelende dat er *Te Deums* zoude gevierd worden door geheel Zuid Amerika, ter gedachtenis zyner vrystelling uit de handen der konstitutionalisten.

De Morning Chronicle van den 20sten behelst het volgende artikel, betrekkelyk de zaken der Grieken, welke zeer belangryk is :

Dezen morgen zyn adviesen ontvangen, gedagteekend Missolonghi 31sten Dec. Kapitein P——, een Engelsch man, en een voornaam vestingwerker, is toevertrouwd geworden, door prins Mavrocordato en generaal Colocotrani, met het beleg van het kasteel van Lepanto, tevens met dat van het fortres van Patras. Men heeft eene opeisching van overgave gedaan aan den gouverneur van het eerste, en het werd onderstend door den prins in persoon, en 2000 Sulioten. Kapt P heeft belooft hetzelve in weinige dagen te overmeesteren, zoo de barbaren intusschen hetzelve niet opgaven ; want hy bezat alle benoodigheden om het kasteel te slegten, en bres te schieten, ten einde eenen aanval gemakkelyk en zeker te maken. Patras was zonder mondbehoeftens en ontbloot van alle vereischten om een verlengd beleg uit te staan, en derzelver val was zeker Deze overwinning zal de Golf van Lepanto klaren der vyanden van de beschaafde maatschappy, waardoor de Christenen instaat zullen gesteld worden hunne aandacht op Thessalien te wenden, waar de Mahomedanen schielyk te onderwerpen zyn, daar volgens de laatste berigten uit dit distrikt, zy met moeite hetzelve in dwang konden houden. In aanstaande January is men van voornemen de Grieksche Kroniek uittegeven, zoo zal men voortaan beter en geregelder berigt kunnen worden. In Engeland wint de Grieksche zaak dagelyks grond, en die wegen mogten dezelve tegengaan, kunnen het met "neergeslagene oogen" doen, want zy weten dat hunne oogmerken slecht zyn.

Londen, 20sten Feb.

Men heeft te Londen zeer belangryke berigten ontvangen betrekkelyk de zaak der Grieken. De achtbare Leicester Stanhope, die voor eenigen tyd geleden pogingen gedaan had, om een korps artillerie op de been te brengen, heeft eindelyk geslaagd zyne begeerte ten vollen vervuld te zien, en roemt thans dat de Grieken eene krygsmagt hebben, om al de fortressen in het bezit der Turken te overmeesteren. De Heer Stanhope ontvangt by voortduring de verzekering van onderstand van alle distrikten van Griekenland, met ernstig verzoek om zyne voorspraak te laten gelden met Engeland om geldmiddelen en andere maatregels te beramen ten einde nationale scholen door het gantsche land te kunnen stichten. Lord Byron is steeds de ziel der Grieksche zaak, en is overal bemind by het volk. De hoofden der kerken hebben hem benoemd als lid van hunnen raad. Zyne lordschap heeft ondernomen om voor de benoodigheden tot het voeren van oorlog in Griekenland te zorgen, tot dat de som der beleening ontvangen wierde, en daartoe heeft hy een zyner vaste eigendommen in Engeland verkocht, en het geld daarvan in handen van de Heeren Ransom & Co gesteld, om naar Griekenland verzonden te worden volgens zyne order.— *N Y Spectator, 26sten Maart.*

Uit de Londen Herald van den 14den Feb.

Lausanne, 27sten Feb.

M Paul Ruffo, hertog van Calvello, en zoon van den Napolitaanschen ambassadeur te Parys, reist tegenwoordig door Zwitzerland, met het oogmerk, zoo het schynt, om de kantons overtehalen ten einde in eene militaire kapitulatie met Napels te treden.

Godsdienstige dweepzucht houdt nog stand in eenige der kantons, om het getal bedrogenen en slachtoffers te vergrooten. Terwyl de geregtshoven van Zurich beslist hebben over eene zaak, even jammerlyk in derzelver verhaal als in den uitslag, worden die van Berne byeengeroepen om vyf personen te straffen, allen beschuldigd van duivelverbanning en geesten bezweerders. Zy zyn gestraft geworden met eenige maanden gevangenis.

Het gouvernement van Berne heeft onlangs twee ordonnantien afgekondigd. By de eene wordt de oefening van den Katolyken Godsdienst toegelaten in de stad van Berne, zoo lang dezelve geene kwade gevolgen na zich sleept ; maar terzelfde tyd worden alle geestelyken van dien godsdienst en alle andere katolyken strengelyk verboden het zy direct of indirect, om te ondernemen de Protestanten tot hunnen godsdienst overtehalen. Alle overtredingen zullen beschouwd worden, als een inbreuk der wetten van het land en als eene schending des vredes tusschen de geloofsgenooten, en zullen strengelyk gestraft worden. By dezelfde ordonnantie wordt door het gouvernement van Berne verboden dat geene zonen van vreemdelingen, wanneer zy geen burgerregt verkregen hebben, kunnen toegelaten worden in de hooge akademien, alwaar de hoogere takken van wetenschappen geleerd worden. De zonen van burger lieden van Berne, zullen tevens niet toegelaten worden, wanneer zy geen onafhankelyk vermogen hebben, en de armoede van hunne ouders hen niet hinderlyk zyn om hunne studien voorttezetten.

UIT LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

[Uit de Etoile.]

Madrid, 2den Feb.—Brieven uit Lissabon van den 26sten January melden, dat de konstitutionele party nog by aanhoudenheid zich tegen de heldhaftige Charlotte van Bourbon verzet ; zy wordt door deze party gehaat, om dat deze moedvolle koningin de hoofd oorzaak was der vernieling van die party in Portugal. Zy gaan zoo ver met voor te geven, dat zy zich van haar krediet en hare bescherming als dekmantel bedient ter uitvoering van daden welke te verfoeilyk zyn om te vermelden

[Uit de Journaal des Debats]

Londen 31sten Jan.—De Engelsche dagbladen berigten by voortduring van aanzienlyke uitrustingen in alle landen. Op heden melden zy van vele toebereidselen, welke gemaakt worden in de haven van Cadix voor de weder verkryging der Spaansche kolonisten. De waarheid is dat er geene andere oorlogschepen in de haven van Cadix zyn, dan een oud vaartuig de Asia, en eene brik uit Carthagena, welke eene lading krygsbehoeftens afwacht bestemd naar de Havana.

Smirna, 2den Dec—De Spectateur Oriental beroept zich heden op de menschlievendheid van Europa Dezelve meldt, dat men in de Levant, alle mogelyke opofferingen gedaan heeft.— De zaak is, om de vryheid te koopen van 10 of 12.000 Grieken van Scio, die door de Turken tot slaven gemaakt zyn in hunne laatste expeditie. Slechts dit getal is het overschot van de 25 000 welke zy gevangen genomen hebben.— De anderen zyn omgebragt, of aan de gevolgen van kwade behandeling omgekomen, of hebben hunne vryheid gekocht. De Spectateur verzoekt voor eene subscriptie ten behoeve van die genen welke nog in slaverny zuchten.

[Flanders Mail]

De Grieken hebben geresolveerd Patras stormenderhand in te nemen. Omtrent 15.000 man bevinden zich voor die plaats, welke door niet

meer dan 2000 Turken verdedigd werd die in staat zyn wapens te dragen; het garnisoen is zeer verminderd door gebrek aan levensmiddelen. Napoli di Romania, welke door de Grieksche officieren in bezit gehouden werd in weerwil van het gouvernement, is thans in de magt van het senaat, alwaar de zitting gehouden wordt. Negropont is door de Turken verlaten op het hooren dat Ulysses tegen hen zou optrekken, zoo dat de oosterlyke gedeelte van Griekenland tevens vry is; en Carpinesse en Patragchy zyn weder in opstand tegen derzelver verdrukkers. De oneenigheid welke in de Poloponnesus plaats had is bygelegd, en de grootste harmonie heerscht nu onder de Grieken, die van alle hoeken tegen den vyand optrekken, met yver en geestdrift. Het overschot der Ottomansche vloot bestaande uit omtrent 25 vaartuigen is te Konstantinopolen in den jammerlyksten toestand aangekomen.

De sultan heeft ten blyke van zyne misnoegdheid over den uitslag van de expeditie terstond den kapitein Pacha laten arresteren. Men mag op de geloofwaardigheid van deze tyding staat maken.

BEVALLEN—Op verleden Dingsdag van eene welgeschapene Dochter, de Echtgenoot van den Heer J. R. Latté

Arrived on Friday last, the Dutch brig Ann Elizabeth, captain Hamilton, in 24 days from New York. By this conveyance we have received from our correspondents our files of papers up to the 30th ult; and have inserted such extracts as, in our opinion, are the most interesting.

The schooner Cerena, capt Marble, in 23 days from Wilmington, (N C) arrived yesterday with lumbers, naval stores, &c but brings neither American nor European intelligence.

FROM AMERICAN PAPERS.

From the London Courier, of Feb 23.

"CITY, 2 O'CLOCK—The consol market has been particularly flat this morning. The price for the 26th opened at 91¼ and is now 81⅛

"In the foreign market there is very little doing Colombia bonds, 67½; Spanish ditto, 24⅞; Austrian Scrip, 10; Mexican ditto 6⅝; French ditto, 1¼; Greek Scrip, 3⅞ premium.

We can hardly persuade ourselves, that the Dey of Algiers will put us to the trouble of paying him another visit, for the purpose of reminding him of our former one. The departure of the British consul, and the capture of the Algerine corvette, will probably be sufficient to awaken both in his, and in the minds of the barbarians he governs, a sense of the danger they have incurred unless it is averted by a speedy adjustment. We may expect therefore to learn by the next advices, we should think, that due reparation has been made by the reluctant despot, for the infraction of his treaty with us. It appears, however, by the following extract of a private letter from Gibraltar, that these freebooters have been carrying on their piratical depredations lately to a considerable extent:—

We subjoin from the Royal Cornwall Gazette, some further particulars of the occurrences that preceded and followed the commencement of hostilities:—

"On Thursday evening (the 19th inst.) the Camelon, brig of war, lieutenant Burton, arrived at Falmouth from Gibraltar, with despatches for government. The Camelon left Portsmouth with secret orders, a short time since, and joined the Naiad frigate, hon. captain Spencer, at Gibraltar. They proceeded in company to Algiers, where they arrived on the 24th ult to demand restitution of some christian captives.—The Dey refused to admit capt. Spencer to a private conference unless he would consent to come without his sword, a condition to which that gallant officer would not submit. Having made his propositions, he gave the Dey till the 31st to consider them, and in the mean time embarked the British consul with his family, and the merchants on board his ship When the time expired, and no favourable answer having been returned, the men of war stood out to sea, at 3 p m. (in sight of the town) fell in with an Algerine corvette, of 18 guns and 100 men, standing in for the bay. She was ordered to bring to, but having refused compliance, a fire was immediately opened upon her, which she returned, and in a short time the Camelon ran her on board, and carried her in gallant style On board her were found seventeen Spaniards, (prisoners) who with the Algerine captain were taken out of her. Capt. Spencer then suffered the prize to drift on shore, she being too much damaged to bring away. The Camelon had some men wounded in the action, but the particulars have not yet transpired. Naiad parted company for Malta on the 1st inst and the Cameloon, after calling at Gibraltar, sailed from thence on the 6th."

Extract of a letter from an American Gentlemen, now travelling in Europe to the Editors of the Commercial Advertiser, dated

Paris, January 18.

There is no war spirit here; the prominent subject of interest is the new election of deputies. It takes place soon, and the ministry are using their efforts to procure an election favorable to the crown. This cannot fail of coming to pass, for this election occurs at the moment, (always propitious to an administration,) when a successful war has just terminated. In addition to this, all officers throughout the empire have been officially notified, that if they do not vote for the ministerial candidates, they will be deprived of their places. The certificates which are necessary to be offered at the polls, as evidence of qualification to vote, are to be furnished by officers appointed by the crown, who may reasonably be expected to extend the elective franchise as far as possible in favor of the ministerialists, and to withhold it, in the same degree, from the liberals All this is understood, and the Constitutionnel, the ablest paper on the side of freedom, discusses the matter with great plainness. But notwithstanding all seems settled and quiet; if there is any gathering storm, it is yet too far off to be seen by the naked eye.—It seems to me that the fat, easy Bourbon sits on his throne with great security; and that France, as well as the rest of Europe, is reconciling herself to a long arctic night of despotism All that can now be hoped is, that the lessons which kings may read in French revolution, may induce them so far to regard their own interest, as, after having first taken good care of their divine selves, to employ their loose cash and idle time in seeking the happiness of their subjects

The cause of the Greeks, which I learn with pleasure is so warmly espoused in our dear country, is talked little of here. There are those, indeed, who feel the stigma which will ever attach to a country that can find an army to crush the liberties of Spain, and that still coldly stand aloof from Christian Greece, struggling with Mahomedan tyranny. But nothing is, nothing can be, publicly done. Save that Franklin's life and maxims have been just published here by Didot, in modern Greek, to be sent to Greece. I hear of little on this subject that would interest you.

The cause of science, which flourished so much under the auspices of Bonaparte, has necessarily suffered from the political difficulties of this country, and from the general languor which has succeeded to the former high excitement of the mind. But it is due to truth to say, that the present government, in its own way, encourages the progress of science and the arts—and that they are both making great progress in France It is true, indeed, that valuable discoveries are too much confined to journals, and men of science merely; and they have to encounter the prejudices of long usage, before they can go into practical and successful operation But this evil is giving way—and though in a despotic government, we can no more expect a rapid advance of improvement, than a free circulation of the blood during an incubus, yet we ought to hope and expect a good deal from what this government is now doing.

A memoir was reported in Paris on the 21st February, to be circulated in Germany, addressed by Mr. Canning, to the cabinets of the Great Powers, which stated that the English government would not refuse its assistance to again subjugating South America, *on condition that the old system of colonial policy should not be re established* [This will do very well for a continental *rumour*, but there is little more probability of its truth, than there would be, if the government of the United States were said to be in the league.] As a counterpart to the above, we insert the following from a Paris correspondent, of the sagacious Mr. Deegand, the Commercial luminary of Boston.

"*The cause of liberty was never in greater danger.*—The Allies are *determined* to put it down in the United States as well as in Europe and South America, cost what it may. *England* is *treacherous* to the cause of freedom; Russia is powerful; France and Austria subservient. Prepare yourselves to see a most formidable attack on the United States within a few years Spies will soon swarm all over your land."

From Cayenne—The schooner Moses, captain Seger, arrived this morning, in 20 days from Cayenne. The captain states that a vessel belonging to Cayenne, arrived at Para, but was obliged to return with her cargo, in consequence of a revolution which had broken out. The streets of Para were drenched with the blood of the murdered at noon day. The governor of Cayenne had despatched a brig of 20 guns, and a schooner, for the relief of such persons as had sought refuge under the French flag. Cayenne is the capital of French Guiana. Para, or Para Gran, is the capital of a province of Brazil, of the same name. It is on the Tocantius, 60 miles from its mouth.—Lat. 1 30—S. Population, 10,000.

Mexico—In consequence of the late disturbances at Mexico, the following proclamation was issued by the government on the 17th of January last:

The Supreme Government to the Nation.

Mexicans!—The wisdom and extraordinary intelligence of the sovereign congress has just saved us from a terrible crisis. The attitude assumed by them, the energy of their decrees, and the fortunate circumstance of their marching serenely and majestically in the midst of a people who love them, and who received them with acclamation, to take possession of the National Palace, at such a critical moment, have placed the government in a state to repress the evil disposed. The principal promoters of the disorders discovered since the amnesty, which has been fairly kept; of a disorder which had almost plunged the nation into an abyss, are already in custody, and will shortly expiate their crimes. But those who opportunely availed themselves of the amnesty and have not contravened it, shall be protected by it, and for this as a new guarantee, the governor pledges the national honor. The clemency and justice are satisfied, and those wise measures admirably and wisely managed by the sovereign congress, under such disorganising circumstances, are about giving to the country a new being, credit and character, not only among the kindred nations of this continent, but also among those, who, beyond the seas, are regarding our conduct. Fellow, countrymen, let us return thanks to Divine Providence that from evil so much good has resulted; let the wicked tremble—but let the friends of order, and those who are interested in the prosperity of the nation rejoice.

Peru—Letters in town from Valparaiso, dated November 30th, would seem to give some colour to the report, which we noticed a few days ago, of a division of the Patriot army in Peru having been defeated by the Royalists, were it not that the Panama Gazette, received to the 18th January is entirely silent as to such an occurrence; and that our consul at that place, D. S Craig, Esq who has arrived here in the schooner Quito from Chagres, states, that just before he left Panama (12th February) a French frigate had put in there direct from Lima, bringing intelligence that Bolivar was at the head of an army of 15 000 men, with which he intended soon to attack the Royalists. Mr. Craig also says, that he heard of no battle being fought while he remained at Panama. If private letters appearing in the Buenos Ayres papers are to be relied on, it would seem that a part of the Peruvian army which was to have formed a junction with the Chilians, who had arrived at Arica, instead of marching to that place, took shipping and returned to Lima.—This "dispersion," it is stated, had "thrown the war once more on the capital and disconcerted plans which are difficult to be replaced by new ones." The letter containing this information is dated as far back as the 10th November, and although in the Buenos Ayres papers we have accounts from Santiago de Chili of the 4th December, there is nothing in these to justify the opinion that any thing had occurred in Peru than the above retrogade movement, unfavorable to the patriots. It is said, that the Spanish generals had resolved to declare Peru independent of Spain; but experience has shown that very little reliance can be placed in the accounts we receive as to the situation of the patriots, through the Buenos Ayres papers We consider the information communicated by Mr. Craig as entitled to the fullest credit.

In the Commercial Advertiser of the 19th instant, we find the following paragraph:

"*Late from Peru.*—We yesterday received a regular file of Buenos Ayres papers to the 6th of January In those papers we find a confirmation of the defeat of the Patriot army, under the command of general Santa Cruz. A letter was received in the city yesterday, from an American gentleman at Valparaiso, dated Nov. 30th, in which the writer states "that the second Lima expedition to Alto Peru, under St. Cruz, Sucre, Miller, &c. have again been defeated. St. Cruz was completely defeated at La Paz, by Valdez, without the latter ever firing a gun, and only saved about 1200 out of 4500 men. In consequence of this disaster, Sucre retired from Arequipa with his division, about 3500 men, and took shipping for Pico and Callao, where they have arrived. We have a report that La Serna has declared Peru independent"

Colombia.—The government of Colombia is stated, in letters from La Guayra, to have ordered that the duty of imports shall be paid in cash, within fifteen days after the arrival or entry of the vessel The market was in a wretched state for adventurers, being entirely overstocked with every article of merchandize.—The Caracas Colombiane contains an account of the reception of our minister Mr. Anderson, on his arrival at Bogota, the details of which we published in our paper some days since. The vice president of Colombia had addressed a proclamation to his fellow citizens, on the final triumph of the republican arms over the royalists, the concluding paragraph of which is as follows:

"Fellow citizens—Nothing remains for me to desire, after having had the good fortune to witness during my administration the ancient oppressors of Colombia driven into the sea, and your felicity established; but to behold you possessed of uninterrupted peace, blessed with abundance, protected by true wisdom, unalterably devoted to the constitution, divested of fanaticism, and governed by laws and magistrates of your own choosing—to behold you in possession of these advantages, and to return to the state of a private citizen like yourselves, is the height of my desires."

Naval engagement—By an arrival at Norfolk, accounts have been received from Havana of an engagement having recently taken place between the Colombian brig of war General Soublette, captain Morgridge, and a Spanish ship (merchantman) called the Atalanta, mounting 18 guns, and a Spanish brig, (also a merchantman) mounting several, in which the General S got rather the worst of the bargain.—The engagement took place off Arauco, a short distance to the windward of Havana, and the General S lost from twelve to fifteen men killed, besides wounded. The ship and brig sought protection under the guns of the fort at Arauco, to which they had been forced to retire; their loss is not ascertained It was understood that the General S had not sustained much damage otherwise.

DIED—Lately at Wilmington (Mass) widow Mary Briggs, aged 102 years, leaving the following nine children:—

Samuel, 79 years—Elizabeth, 77—Jeremie, 75—Hannah, 72—Abiather, 70—Abnia, 68—Roby, 63—Zebedie, 60—and Eleakim 57. The ages of the mother and children 721—she also left 66 grand children and 47 great grand children

Extracts taken out of "Napoleon in exile or a voice from St. Helena," the opinions and reflections of Napoleon, on the most important events of his life on government in his own words, by Barry E. O'Meara, Esq. his late surgeon.

(CONTINUED FROM OUR LAST.)

I asked him if the king of Prussia was a man of talent. "Who," said he, "the king of Prussia?" He burst into a fit of laughter. He a man of talent! The greatest blockhead on earth. *Un ignorantaccio che non ha né talento, no informazione*, (a blockhead, who has neither talents nor information) a Don Quixote in appearance. I know him well. He cannot hold a conversation for five minutes, not so his wife, she was a very clever, fine woman, but very unfortunate. *Era bella graziosa, e piena d'intelligenza*, (she was beautiful, full of grace, and intelligence.) He then conversed for a considerable time about the Bourbons. "They want," said he, to introduce the old system of nobility into the army. Instead of allowing the sons of peasants and labourers to be eligible to be made generals, as they were in my time; they want to confine it entirely to the old nobility, to *emigrés* like that old blockhead Montchenu. When you have seen Montchenu, you have seen all the old nobility of France before the revolution. Such were all the race, and such they have returned, ignorant, vain, and arrogant as they left it. *Ils n'ont rien appris, ils n'ont rien oublié.* (They have learned nothing, they have forgotten nothing) They were the cause of the revolution, and of so much bloodshed; and now, after twenty five years of exile and disgrace, they return loaded with the same vices and crimes for which they were expatriated, to produce another revolution. I know the French, believe me, that after six or ten years, the whole race will be massacred, and thrown into the seine. They are a curse to the nation. It is of such as them that the Bourbons want to make generals. I made most of mine *de la boul*, (of clay. Wherever I found talent and courage, I rewarded it. My principle was the, *la carrière ouvert aux talens*, (the career open to talents) without asking whether they were any quarters of nobility to show. It is true, that I sometimes promoted a few of the old nobility, from a principle of policy and justice, but I never reposed great confidence in them. The mass of the people, "continued he," now see the revival of the feodal times; they see that soon it will be impossible for their progeny to rise in the army. Every true Frenchman reflects with anguish, that a family for so many years odious to France, has been forced upon them over a bridge of foreign bayonets. What I am going to recount will give you some idea of the imbecility of the family. When the count d'Artois came to Lyons, although he threw himself on his knees before the troops, in order to induce them to advance against me, he never put on the cordon of the legion of honour, though he knew that the sight of it would be most likely to exite the minds of the soldiers in his favour, as it was the order so many of them bore on their breasts, and required nothing but bravery to obtain it. But no, he decked himself out with the order of the Holy Ghost, to be eligible for which you must prove one hundred and fifty years of nobility, an order formed purposely to exclude merit, and one which excited indignation in the breasts of the old soldiers? 'We will not,' said they fight for orders like that, nor for *emigrés* like those; he had then ten or eleven of these *imbeciles* as aid de-camps. Instead of showing to the troops some of those generals who had so often led them to glory, he brought with him a set of *miserables*, who served no other purpose than to recal to the minds of the veterans their former sufferings under the noblesse and the priests.

"To give you an instance of the general feeling in France towards the Bourbons, I will relate to you an anecdote. On my return from Italy, while my carriage was ascending the steep hill of Tarare, I got out and walked up, without any attendants, as was often my custom My wife and my suite, were at a little distance behind me. I saw an old woman, lame, and hobbling about with the help of a crutch, endeavouring to ascend the mountain. I had a great coat on, and was not recognised. I went up to her and said, well, *ma bonne* (good woman) where are you going with a haste which so little belongs to your years? what is the matter? *Ma foi*; (My faith) replied the old dame, 'they tell me the emperor is here, and I want to see him before I die.' Bah, bah, said I, what do you want to see him for? What have you gained by him? He is a tyrant as well as the others. You have only changed one tyrant for another, Louis for Napoleon, '*Mais monsieur*, (but sir) that may be; but after all, he is the king of the *people*, and the Bourbons were the kings of the nobles. We have chosen *him*, and if we are to have a tyrant, let him be one chosen by ourselves.' There, "said he, you have the sentiments of the French nation expressed by an old woman."

Heard a curious anecdote of general Vandamme. When made prisoner by the Russians, he was brought before the emperor Alexander, who reproched him in bitter terms with being a robber, a plunderer, and a murderer; adding that no favour could be granted to such an execrable character. This was followed by an order that he should be sent to Siberia, whilst the other prisoners were sent to a much less northern destination. Vandamme replied, with great *sang fraid*, "It may be sire, that I am a robber and a plunderer; but at least I have not to reproach myself with having soiled my hands with the blood of my father!!!"

Napoleon said, that he shall not see the governor for six months. Let him break open the doors or level the house, I am not subject of the English laws, because they do not protect me, I am sure, "continued he," that he has nothing pleasant to communicate, or he would not be so anxious to do it personally. Nothing but insults or bad news ever came from lord Bathurst. I wish they would give orders to have me despatched. I do not like to commit suicide; it is a thing that I have always disaproved of. I have made a vow to drain the cup to the last draught; but I should be most rejoiced if they would send directions to put me to death.

"If I were in England now, and a deputation from France were to come and offer me the throne, I would not accept of it, unless I knew such to be the unanimous wish of the nation.— Otherwise I should be obliged to turn *bourreau*, (executioner) and cut off the heads of thousands to keep myself upon it Oceans of blood must flow to keep me there. I have made noise enough in the world already, perhaps too much, and am now getting old, and want retirement. These were the motives which induces me to abdicate the last time.

Napoleon in his bath complained of headach, and general uneasiness; and was a little feverish, he railed against the island, and observed, that he could not walk out when the sun was to be seen, for half an hour, without getting a headach, in consequence of the want of shade. "*Veramente*" (really) said he, "it requires great resolution and strength of mind to support such an existence as mine in this horrible abode. Every day fresh *colpi distilo al cuore da questo boja. che ha piacere a far di male* (thrusts of the stiletto to my heart, from that executioner, who delights in doing evil.) It appears to be his only amusement. Daily he imagines modes of annoying, insulting, and making me undergo fresh privations. He wants to shorten my life by daily irritations. By his last restrictions, I am not permitted to speak to any one I may meet. To people under sentence of death, this is not denied. A man may be ironed, confined in a cell, and kept on bread and water, but the liberty of speaking is not denied to him. It is a piece of tyranny unheard of, except in the instance of the man with the iron mask. In the tribunals of the inquisition, a man is heard in his own defence; but I have been condemned unheard, and without trial, in violation of all laws divine and human; detained as a prisoner of war in a time peace; separated from my wife and child, violently transported here, where arbitrary and hitherto unknown restrictions are imposed upon me; extending even to the privation of speech, I am sure, "continued here, that none of the ministers except lord Bathurst, would give their consent to this last act of tyranny. His great desire of secrecy shows that he is afraid of his conduct being made known, even to the ministers themselves. Instead of all this mystery and espionage, they would do better to treat me in such a manner as not to be afraid of any disclosures being made.

"I abdicated the throne of France, but not the title of emperor. I do not call myself Napoleon, emperor of France, but the emperor Napoleon, sovereigns generally retain their titles. Thus Charles of Spain retains the title of king and majesty, after having abdicated in favour of his son. If I were in England, I would not call myself emperor. But they want to make it appear that the French nation had not a right to make me its sovereign. If they had not a right to make me emperor, they were equally incapable of making me general. A man, when he is at the head of a few, during the disturbances of a country, is called a chief of rebels; but when he succeeds effects great actions, and exalts his country and himself, from being styled chief of rebels, he is called general, sovereign, &c. It is only success which makes him such Had he been unfortunate, he would be still chief of rebels, and perhaps perish on a scaffold.— Your nation, "continued he," called Washington a leader of rebels for a long time, and refused to acknowledge either him or the constitution of his country; but his successes obliged them to change, and acknowledge both. It is success which makes the great man. It would appear truly ridiculous in me, "added he," to call myself emperor, situated as I am here, and would remind one of those poor wretches in Bedlam, in London, who fancy themselves kings amidst their chains and straw, were it not that your ministers force me to it."

After this, the conversation turned upon the national debt and the great weight of taxes in England. Napoleon professed himself doubtful that the English could now continue to manufacture goods so as to be able to sell them at the same price as those made in France, in consequence of the actual necessaries of life being so much dearer in England than in France. He professed his belief that the nation could support the immense weight of taxes, the dearness of provisions, and the extravagance of a bad administration. "When I was in France, "continued he," with four times the extent of territory, and four times the population, I never could have raised one half of your taxes. How the English *popolazzo* bear it, I cannot conceive. The French would not have suffered one fourth of them. Notwithstanding your great successes, "continued he," which are indeed almost incredible, and to which accident and perhaps destiny, have much contributed, I do not think that you are yet out of the scrape; though you have the world at command, I do not believe that you will ever be able to get over your debt. Your great commerce has kept you up; but that will fail when you will no longer be able to undersell the manufacturers of other nations, who are rapidly improving. A few years will tell if I am right. The worst thing England has ever done, "continued he," was that of endeavouring to make herself a great military nation. In attempting that England must always be the slave of Russia, Austria, or Prussia, or at least subservient to some of them; because you have not a population sufficiently numerous to combat on the continent with France, or with any other powers I have named, and must consequently hire men from some of them; whereas, at sea, you are so superior; your sailors are so much better, that you can always command the others with safety to yourselves and with little comparative expense. Your soldiers have not the requisite qualities for a military nation. They are not equal in address, activity, or intelligence to the French. When they get from under the fear of the lash, they obey nobody. In a retreat they cannot be managed; and if they meet with wine, they are so many devils (*tanti diavoli*) and adieu subordination. I saw the retreat of Moore, and I never witnessed any thing like it. It was impossible to collect or to make them do any thing. Nearly all were drunk. Your officers depend upon interest or money for promotion. Your soldiers are brave, nobody can deny it; but it was bad policy to encourage the military mania, instead of sticking to your marine, which is the real force of your country and one which, while you preserve it, will always render you powerful. In order to have good soldiers, a nation must *always be at war.*

"If you had lost the battle of Waterloo," continued he," what a state would England have been in? The flower of your youth would have been destroyed; for not a man, not even lord Wellington, would have escaped. I observed here that lord Wellington had determined never to leave the field alive. Napoleon replied, "he could not retreat. He would have been destroyed with his army, if, instead of the Prussians, Grouchy had come up." I asked him if he had not believed for some time that the Prussians who had shown themselves, were a part of Grouchy's corps He replied, certainly; and I can now scarcely comprehend why it was a Prussian division and not that of Grouchy.— "I then took the liberty of asking whether, if neither Grouchy nor the Prussian had arrived, it would not have been a drawn battle" Napoleon answered, the English army would have been destroyed. They were defeated at midday. But accident, or more likely destiny, decided that lord Wellington should gain it. I could scarcely believe that he would have given me battle; because if he had retreated to Antwerp, as he ought to have done, I must have been overwhelmed by the armies of three or four hundred thousand men that were coming against me. It was the greatest folly to disunite the English and Prussians armies. They ought to have been united; and I cannot conceive the reason of their separation. It was folly in Wellington to give me battle in a place, where, if defeated, all must have been lost, for he could not retreat. There was a wood in his rear, and but one road to gain it. He would have been destroyed. Moreover, he allowed himself to be surprised by me. This was a great fault. He ought to have been encamped from the beginning of June, as he must have known that I intended to attack him. He might have lost every thing. But he has been fortunate; his destiny has prevailed; and every thing he did will meet with applause. My intentions were, to attack and destroy the English army. This I knew would produce an immediate change of ministry. The indignation against them for having caused the loss of forty thousand of the flower of the English army, would have excited such a popular commotion, that they would have been turned out. The people would have said, what is it to us who is on the throne of France, Louis or Napoleon; are we to sacrifice all our blood in endeavours to place on the throne a detested family? No, we have suffered enough. It is no affairs of our,—let them settle it amongst themselves. The would have made peace. The Saxons, Bavarians, Belgians, Wirtemburgh, &c. would have joined me. The coalation was nothing, without England.— The Russians would have made peace, and I should have been quitely seated on the throne. Peace would have been permanent, as what could France do after the treaty of Paris?— What was to be feared from her?

"These, "continued he," were my reasons for attacking the English. I had beaten the Prussians. Before twelve o'clock, I had succeeded. Every thing was mine, I may say, but accident and destiny decided it otherwise. The English fought most bravely doubtless, nobody can deny it. But they must have been destroyed."

(To be continued)